

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CLI. De Catholico in terris Lutheranorum, & de Lutherano in terris
Catholicorum commorante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

non opus est, nec expedit, Imò dicta causa cessante saltem ordinariè & in hac hypothesi non licet recipere. Ad 6. Experientia docuit sepe, & docet, nec leges & statutas poenas satjs refrñare posse petulantiam ac malitiam Judorum, quia per fraudes & occultas injusticias Christianis noceant gravissimè aliisque impi-

tates & nequicias saltem clam exercent in damnum Religionis, Republicæ, ac Fidelium, quorum fortunis & sanguine pasti pecunias emungunt, deplumant, exenterant, nunquam ferentes, semper tame metentes, Christoque & Sanctis 4. Jedicant &c.

TITULUS VII.

De Hæreticis.

DECISIO CLI.

De Catholico in terris Lutheranorum, & de Luthe-
rano in terris Catholicorum commorante.

SPECIES FACTI.

Duo juniores opifices, Handwercks-Gesellen, artis suæ ambo egregiè periti, & ferè similis temperamenti, magnam inter se familiaritatem, imò & amicitiam Augustæ Vindelicorum facere coeperunt, videlicet Thomas Catholicus, & Elias Lutheranus. His statuerunt, prout horum hominum mos, & vix non aliqua est necessitas, ut se magis perficiant, exteris lustrare provincias, in iis artis suæ vel specimen daturi, vel majorem perfectionem

in ea consecuti. Initio se conseruent in regiones, ubi viget Protestantum Religio, tum in alias, ubi Catholicorum, uterque tamen nolite apparere, qui esset, in provinciis à Religione sua alienis. Hinc Thomas in partibus Protestantum comedit carnes diebus Veneris & Sabbathinis, adivit illorum templa, abscondit Rosarium, nec aliud Catholicum indicium præbuit, metuens varia incommoda & pericula, si profiteretur se Catholicum. Econtra Elias

in partibus Catholicorum dissimulavit se esse Lutheranum, Rosarium gestavit in facco, & subinde ostendit, formavit Crucem more Catholicorum, frequentavit templa, & singulariter conciones, quas libenter audivit. Ex quibus, uti & ex vita Catholicorum, ac Fidei monumque præceptis, multum cœpit affici erga Religionem Catholicam, utpote paulatim sibi probabiliorem factam, quā sit sua Secta, in eata men, quia nondum erat de ejus falso convictus, perstitti. Neuter tamen suscepit alienæ Religionis Sacramentum, vel alium actum alienæ Religionis professionem exercuit. Quæritur jam 1. An Thomas licet egerit ita occultando Religionem Catholicam? 2. An Elias peccaverit persistendo in sua Secta peccato infidelitatis?

QUÆSTIO I.

An Thomas licet egerit ita occultando suam Religionem Catholicam?

D'Amnabis Thomam gravis peccati. 1. Quia ex præcepto Divino tenentur Fideles ad externam Fidei professionem; qui enim erubuerit me confiteri coram hominibus, erubescat & ego confiteri coram Patre meo. Et, qui negaverit me coram hominibus, negabo & ego coram patre meo, ait Christus Matth. 10. Sed Thomas erubuit, vel ex metu incommode rum, fors non adeò gravium, omisit hanc externam Fidei Professionem. Imò 2. videtur virtualiter fidem suam negasse, & Lutheranam esse professus cum nullum suæ Religionis actum, multos tamen Lutheranæ Sectæ exercuit adeundo cum ipsis templo, comedendo carnes diebus venitus &c. quod utique graviter repugnat legi Divinæ & Naturali. Ac insuper 3. conjectit se in manifestum periculum defectionis, quod utique est illicitum.

Mitius tamen habent Thomam, & (supposito saltem, quod licet, ex iusta causa, v. g. ad se magis perficiendum in arte sua, accesserit ad loca Hæreticorum, & probabiliter non levia incommoda vel pericula, si se proderet, incursum se crediderit, nullumque ex hac dissimulatione scandalum, aut Religionis contemptus fuerit pertimescendus) à peccato excusant Azor, Sanch. Conink, Becan, & Layman. l. 2. tr. 1. c. 11. n. 5. In simili favet Tanner. to. 3. d. 1. q. 7. dub. 5. n. 110. & Bannez. 2. 2. q. 3. art. 2. dub. 2. partim quia Thomas nullum exercuit actum, qui esset professio falsæ Fidei aut conte-

statio

statio hæresis, uti supponitur, par-
tim quia abstinere à carnis die Ve-
neris &c. publicè gestare Rosarium
&c. sunt quidem signa Catholice Re-
ligionis, at seclusi scandalô & Re-
ligionis contemptu ubique similia
ponere indicia nec à Jure Naturali &
Divino, nec ab Ecclesiastico præcep-
tum est, & hinc ob justam causam,
v. g. timorem molestâ vexationis,
incurrendi odii, subtractionis me-
diorum ad se sustentandum & perfidi-
ciendum &c. dissimulare vel occulta-
re non erit peccatum; nec Ecclesia
præcipit abstinentiam à carne in hu-
jusmodi casu & necessitate. Thomas
ergo nec Fidem suam negavit,
aut alienam professus est, nec contra
obligationem fidem suam exte-
riùs profitandi egit, & sic non pec-
cavit.

Ad oppositum 1. dico obligatio-

nem exterius profitandi Fidem tunc
dari, quando ex omissione illius
professionis colligitur vel negatio
veræ Fidei, vel professio falsa Fidei,
& de hoc casu intelligenda sunt
verba Christi; non vero, quando
quis solum occultâ indicia veræ Fi-
dei, ubi non urget ullum præceptum
manifestandi; neque comedere ca-
nes die vetito est signum determina-
tum hæretici, vel negata Fidei Ca-
tholicae, sed est per le indifferens,
& ex multis causis non stringit præ-
ceptum Ecclesiaz prohibentis. Ad
2. Negatur assertum. ratio negandi
patet ex dictis. Ad 3. Rursus negatur
quod non probatur, vel probari
non potest. Sine dubio, si
Thomas per hunc modum agendis
conjecisset in morale periculum de-
fectionis, à peccato excusari non
posset. Sed id præsumi non debet.

QUÆSTIO II.

*An Elias persistendo in sua Secta, quam minus probabilem
esse agnovit, de ejus tamen falsitate necdum erat convictus, pec-
caverit peccato infidelitatis?*

Affirmat Bannius 2. 2. q. 10. a. 1.
dub. 3. concl. 3. § 4. cum Ledes-
ma apud Palao p. 1. tr. 4. d. 1. pu. 12.
n. 1 r. item pro casu & articulo mor-
tis (non extra hunc) P. Th. Sanchez 1. 2.
in Decal. c. 1. n. 6. Rationes afferunt
istas. 1. In medio ad salutem neces-
sario, uti est professio Fidei Catholi-
cæ, oportet nos ingredi viam secu-

riorem, ne nos exponamus errandi
periculo in re gravissima & tantope-
re necessaria ad salutem: Sed hoc
ipso, quod Elias Fides Catholica ap-
paruerit esse probabilior, quam sit
sua Secta, apparuit ipsi fides Catholica
esse via securior ad salutem perve-
niendi, quam sit sua Secta, quam
agnovit esse tantum probabilem, &
rc.

respectivè minus probabilem. 2. Nec sufficit dicere, quod in aliis actionibus licitum sit sequi opinionem probabilem relicta probabiliore; id enim non universaliter procedit, atque in specie non procedit, quando est lermo de opinione probabili facti, non juris: sic, licet à longè vel in dumeto aliquid se movens conspicatus probabiliter judices feram esse, probabilius tamen vel æquè probabiliter credas esse hominem, non tibi est licitum sagittam, vel globum ex sclopeto, in illud se movens emittere, neque tibi practicè probabile est te posse id facere: sed Elias habuit tantum probabilitatem facti, suam sectam esse veram, at simul majorem probabilitatem facti, quod Religio Catholicæ sit vera: ergo non potuit licet in sua secta persistere, nec ipsi probabile esse potuit, quod non teneatur suam deserere, amplectendo Catholicam Fidem. 3. Innocentius XI. damnavit hanc propositionem ordine quartam: ab infidelitate excusatitur infidelis non credens, ductus opinione minus probabili: ergo opposita, nempe hæc, est vera: ab infidelitate non excusatitur infidelis non credens, ductus opinione minus probabili. 4. Sic arguit Sanchez. In articulo mortis datur specialis obligatio amplectendi securiora, & meliora, quo possumus, modo nobis ac nostræ saluti consulere; quia tunc non amplius supererit tempus rem diligentius examinandi, aut erro-

(R. P. Pichler Decif. T. 2.)

rem, si forte contingat, vel, ut hic, probabilius contingere, emendandi: ergo saltē in articulo mortis, si in eo constitueretur Elias, teneatur suā sectā desertā amplecti Fidem Catholicam, utpote quam agnoscit esse viam securiorem & modum meliorem pervenienti ad salutem.

His tamen non obstantibus verius esse existimo, Eliam hie & nunc non fuisse, nec esse obligatum mutare Religionem, & suā deserta profiteri Catholicam, sive in sive extra articulum mortis constitutus sit; quamvis censem cum Suar. Coninck & aliis communiter, si supervivat, Eliam obligari in veritatem Religionis salvificæ adhuc magis inquirere invocato Dei lumine, quo credibilitatem Fidei Catholicæ evidenter cognoscat, seu ut Fides Catholicæ ipsis reddatur evidenter creditibilis, quæ nunc tantum probabilius apparuit & apparet, & ipse neendum est convictus ita, ut prudenter nequiverit vel nequeat tergiversari.

Hanc resolutionem tradit expressè Palao lo. cit. n. 13. allegans Vasq. Arag. Victor. Azor, item P. Adamus Burghaber centur. I. casu 60. qui etiam huc applicat, quæ docet S. Thomas 2.2. q. 1. art. 4. ad 2. ubi sic ait: ea, quæ subsunt fidei, duplice considerari possunt. Uno modo in speciali (sive secundum propriam materiam) & sic non simul possunt esse visa & credita.

* F

Alio

Alio modo in generali, scilicet sub communi ratione creditibilis, & sic sunt visa (seu evidenter cognita) ab eo, qui credit. Non enim crederet, nisi vide-ret, ea esse credenda vel propter eviden-tiam signorum, vel propter aliquid hujusmodi. Ex quibus verbis infer-tur, nullum saltem obligari credere sine evidencia creditibilitatis, quem tam-en evidentiā hucusque non habuit, nec haber adhuc Elias, dum prae-cisè judicat, nostram Religio-nem suā sectā esse probabiliorem, & sic intra limites merae probabilitatis etiamnum hæret. Unde non male P. Adamus Tannerus to. 3. d. 1. q. 2. dub. 2. assert. 3. asserit, S. Docto-rem expresse nostram resolutionem tenere, atque communiter S. Thomæ discipulos. Jam cadem resolutio probatur sic. 1. Fides proposita solū sub probabilitate, quod sit creditibilis, vel etiam credibili-or, non inducit obligationem credendi, sed solū facit ad summum, ut pos-sit quis credere: atqui Eliae solū hucusque proposita est Fides Catho-lica sub probabilitate, quid sit cre-dibili-or, non sub evidencia creditibili-tatis, ut sua secta non sit amplius ipsi probabilis, & assensu digna ergo saltem non tenetur Fidei Catholicam amplecti. Min. est in hypothesi. Ma-suadetur tum ex verbis S. Thomæ, tom ex eo, quod sine sufficienti fundamento asseratur obligatio de-serendi suam opinionem adhuc sibi probabilem, antequam per eviden-tiem creditibilitatem oppositæ verita-

tis enervetur probabilitas illa, & convincatur ita intellectus, ut pru-denter nequeat retinere amplius suam opinionem prius sibi probabi-lem visam. 2. In dubio melior est conditio possidentis, ut habet re-ceptissima inter Doctos gnome, pro-cedens non solū in materia Iusti-tiæ, sed etiam in aliis moralibus, de-sumpta ex c. 67. de R. J. in 6. Sed Elias adhuc dubius est, ura Fides vera, Luterana vel Catholica; nam probabilitas, etiam major, non tollit dubium, cum sapient com-magat magis probabilia esse falsa; ac insuper est in possessione Fidei Lu-theranæ, quam tenuit ab infantia, & ab hac possessione non dejectur per maiorem probabilitatem: ergo, si velit, potest in eadem permanere prudenter & licite. 3. Si Catholi-co propter imperitiam suam, & alterius calliditatem, proponeretur ha-refs, v. g. non existere Purgatori-um, panem per verba Consecra-tionis in Eucharistia non converti in corpus Christi, sed manere adhuc panem cum Corpore Christi &c. & ita proponeretur, ut ipsi appareret tanquam magis probabilis, quis diceret eum teneri hanc heretici complecti & deferto dogmate Ca-tholico ei assentiri? ergo nec hereti-cus tenetur Fidei veræ sub proba-bilitate majori sibi propositæ assen-tiri. 4. Innocentius XI. damnavit hanc propositionem ordine 21. man-assen-sus fidei stat cum notitia soli un-probabili revelationis, imo cum formidi-

ne, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus: ergo opposita est vera, nempe hæc: assensus fidei non stat cum notitia solum probabile revelationis &c. Sed Elias noster solum habet opinionem probabilem revelationis mysteriorum fidei nostræ Catholice; nam probabilitas non facit notitiam certam, sed relinquit in talibus mera probabilitas: ergo fides Catholica in Elias non potest habere locum juxta Pontificem stante mera probabilitate: ergo hac stante non tenetur eam habere vel amplecti.

Ad rationes in contrarium, & quidem. Ad 1. *diss. Ma.* oportet nos vim ingredi securiorem, h. e. de consilio, vel consultum & suadendum est. *C. Ma.* de præcepto, seu obligatorum est. *N. Ma.* Sufficit, etiam in necessariis ad salutem, ingredi vam securam, ac sequi opinionem adhuc verè probabilem, ut multis instantiis comprobant Moralistæ in materia de Probabilismo. Ea, quæ necessaria sunt ad salutem necessitate mediæ, habent & credunt etiam Lutherani, quæ autem sunt necessaria necessitate præcepti non tenentur amplecti, quamdui de præcepto ipsis non liquido constat, ut necdum constat Elias de præcepto profundi Fidem Catholicam. Ad 2. *diss. Min.* Sed Elias habet tantum probabilitatem *fatti*, in qua tamen fundatur probabilitas *Juris*, vel ex qua tamen rectè infertur probabili-

tas *Juris C. Min.* in qua non fundatur, vel ex qua probabilitate *fatti* non rectè infertur probabilitas *Juris N. Min.* In exemplo de jaculante hominem, quem probabiliter putas esse feram, in probabilitate *fatti* non fundatur probabilitas *Juris*, & ideo admitto, scilicet talem non agere jaculari: sed non est paritas cum nostro casu, in quo ex probabilitate *fatti* infertur probabilitas *Juris*, h. e. nullum Jus prohibere hoc factum, seu retinere sectam, quam Elias in facto judicat adhuc esse verè probabilem. Cape exemplum: est tibi probabile, agrum, quem possides, esse tuum, licet tibi probabilius sit, non esse tuum, sed Sempronii: in hoc casu non teneris agrum relinquere, sed potes securè & bonâ conscientia continuare possessionem agri, quia ex probabilitate *fatti* infertur probabilitas *Juris*, v. g. ex beneficio possessionis, te non teneri dimittere agrum. Ad 3. Sensus propositionis dominata est juxta P. Cardenas, P. Illsung, & P. la Croix. Infidelis non quidem excusat non credens, ductus opinione minus probabili, si omissa diligentiori inquisitione in veritatem persistat & perseveret in infidelitate habituali, excusat tamen & non peccat per hoc, quod hic & nunc non eliciat actum fidei, utpote quem stante opinione minus probabili non potest elicere; poterit tamen post diligenter inquisitionem veritatis, ad quam tenetur, & non nisi culpabiliter omittit. Atque

F 2

sic

sic duæ Innoc. XI. damnationes bene conciliantur. Ad 4. *N. Antec.* causa negandi colligitur ex nostris probationibus, quæ videntur æqualiter pugnare etiam in articulo mortis juxta communem Patronorum nostræ sententiæ, excepto Sancheziō, quare enim in illo non sufficiat tenere viam securam, & obligatio sit ingrediendi securiorem? certè id inde non satis evincitur, quod deinceps tempus deficiat rem amplius exami-

nandi, ut patet in aliis materiis, in quibus plerumque etiam in articulo mortis licitum est sequi sententiam probabilem relicta probabiliore, ut docent Probabilistæ. Sufficit ergo, si Elias, casu quo prorogaretur vita, proponat melius rem examinare, & errorem, si evidenter seu evidenti credibilitate absoluta & respectiva Fidei Catholica cognoverit veritatem, deferere.

TITULUS VIII.

De Schismaticis, & Ordinatis ab eis.

DECISIO CLII.

De Appellatione quorundam Episcoporum Galliæ
à Constitutione *Unigenitus* Clementis XI. Papæ ad Concilium Generale.

SPECIES FACTI.

Cornelius Jansenius (non ille Gantvarenus) Episcopus, egregius in S. Scripturæ plura volumina commentationibus, & genuina pietate clarus sed Irensis Episcopus, exiguo in oppidulo Hollandiæ Accoy dicto à plebeis parentibus natus, operâ amicorum, præsertim Joannis du Verger, Abbatis Sancirani, ad

Cathedram Theologicam in Universitate Lovaniensi promotus est, Scripturasque interpretatus libros de *Gratia*, quos *Augustinum* vocavit (quasi nempe S. Augustini doctrinam de gratia & libertate continent) concijsipit, actandem, postquam in favorem Hispanorum contra Gallos edidit librum, *Mari Gallicus*